

vurderet til ingen Ting. Disse to gamle Folk faa 126 Kr. i Understøttelse, som sagt det højeste Beløb, der er ydet i denne Kommune. Det højeste Beløb, der ydes til en enlig Person, er til en Enke paa 71 Aar. Hun har ingen kontante Penge, men hendes Løsøre er vurderet til 150 Kr. Denne Enke faar 80 Kr. i Understøttelse om Aaret, det er altsaa 22 Øre om Dagen til Føde, Klæder og Husly. Jeg skal komme med et Par andre Eksempler fra Kommunen. Der er en Mand paa 68 Aar, hans Kone er 62 Aar, ogsaa Indsiddersfolk. De have heller ingen Kapital, men deres Løsøre er af Sogneraadet vurderet til 400 Kr. De faa en Understøttelse af 80 Kr. om Aaret, hvilket er 11 Øre om Dagen til hver Person til Føde, Klæder og Husly. Jeg skal fremkomme med et Eksempel til. Det er en 76-aarig Mand, hvis Kone er 69 Aar. De eje en kontant Kapital af 200 Kr., og deres Ejendele ere vurderede til 200 Kr. De faa en Understøttelse af 90 Kr. De have altsaa akkurat en 25 Øre om Dagen at leve af, og derfor skulle de forskaaffe sig Husly og Klæder og skulle jo dog ogsaa gerne have lidt til Føden. I hele Kommunen er der 26, som nyde Alderdomsunderstøttelse, og Understøttelsens Beløb er ca. 1,170 Kr., altsaa bliver Resultatet, at i Gennemsnit faa de fattige som Understøttelse i den Kommune ikke en Gang 45 Kr. om Aaret, det vil sige 12—13 Øre om Dagen. Jeg har, som sagt, Eksempler paa, at der er flere Kommuner, som yde endnu mindre end det, jeg her har anført. Nu vil det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (C. Ravn) maaske sige, som han udtalte forleden, at en saa lav Understøttelse kun blev givet de første Aar efter Loven paa Grund af, at Staten den Gang kun ydede 1 Million Kr. til Alderdomsforsørgelsen. Jeg maa da gøre opmærksom paa, at Loven den Gang havde akkurat de samme Bestemmelser som nu. De fattige skulde ogsaa den Gang have, hvad de trængte til, og deres Trang er dog lige stor, hvad enten Staten yder 1 Million, 2 eller 2½ Million, saa hvis denne Udtalelse af det ærede Medlem for Viborg passer, beviser det netop, at Sogneraadene ikke have opfyldt den Forpligtelse, de have efter Loven.

I Anledning af en Udtalelse forleden af mig og af det ærede Medlem for Fakse (A. Jensen) om, at de fattige, som have faaet Fattighjælp mellem det 50de og 60de Aar, blive efter den gældende Lov værre stillede end en Forbryder, idet denne kan faa Æresoprejsning efter 5 Aars Forløb

og derved opnaa Alderdomsunderstøttelse, medens den fattige maa gaa 10 Aar, før han kan faa den, blev der af det ærede Medlem for Viborg udtalt, at en Forbryder, der har faaet Æresoprejsning, er ikke nogen Forbryder. Nej, det er rigtigt, deri er jeg ganske enig med ham. Men skulle vi saa ikke ogsaa være enige om, at den Mand, der i sit 59de Aar har faaet en Fattighjælp, som han har tilbagebetalt, ikke er noget Fattiglem? Men det bliver han efter Loven. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Byriell-Jensen) sagde i samme Anledning, at naar en Forbryder har faaet Æresoprejsning, er den Plet, han fik paa sig paa Grund af Forbrydelsen, slettet, men skulle vi saa ikke ogsaa være enige om at slette den Plet, som jeg for Resten slet ikke mener er nogen Plet, at en fattig gammel Mand har faaet Fattighjælp, som han har tilbagebetalt, saa at det ikke tages i Betragtning, naar han kommer og vil have Understøttelse efter denne Lov? Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds kunde ikke forstaa, at nogen her vilde være med til at opfordre Landstinget til at indskrænke Sogneraadenes Skøn. Jeg mener nu, at det er rigtigt at faa saa lidt Skøn som muligt og at faa faste Regler i Stedet, og jeg er overbevist om, at Sogneraadene selv gerne ville have faste Regler her, fordi de indse, at det er umuligt i alle Tilfælde at skønne rigtigt. Det syntes jeg for Resten det ærede Medlem selv gjorde opmærksom paa ved det Eksempel, han fremdrog om Lurendrejere. Saavel det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds udtalte, at naar vi kom bort fra Skønnet og kom ind paa faste Regler, vilde vi udelukke en hel Del af dem, som nu ere inde under Loven, fra at faa Understøttelse. Det kan jeg ikke indse, thi, som Loven nu er, bestemte Sogneraadene jo Grænsen for, hvem der kan komme ind under Loven, og denne Grænse bliver dog ikke vanskeligere at træffe, fordi vi faa bestemte Regler for Ydelsen. Jeg vilde nu helst helt bort fra denne Grænse, og det kunde man komme, naar man fik indført Alderdomsforsørgelse for alle i en vis Alder. Det mener jeg vilde være det ene rigtige, og jeg blev derfor meget glad ved den Udtalelse, vi hørte af den ærede Indenrigsminister under Finanslovens første Behandling om en saadan Alderdomsunderstøttelse eller Pensionering af alle. Jeg vilde ønske, at han kunde faa denne store Tanke realiseret, men det kan jo ikke lade